

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

● Egyes lappeldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. ●

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., felévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közlé.ényeket
a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít fel.

Örült Roland.

Tehetetlen dühben tajtékozó örjögésnek nem egyszer voltak tanúi a tápéi Ugronista jelölt részéről; lapja is untalan túrja a szennyes tajtékok, kavarja fel szerkesztője körül az erkölcsi súlydecség fertőjét: de amit e részben most, az elhalasztott tápéi választás után tesz, ahogy tehetetlen dühe ez alkalommal a lapja f. évi 94-ik számában vergődik, — ez fölülmúlja a dícső (?) férfiú indulatának minden eddigi kitörését.

Örült Roland tombolhatott csak így; józan elméjü ember képtelen emberi méltóságáról annyira megfeledkezni, hogy — másokat akarván szidalmazni — önmagát, hirlapírói foglalkozását gyalázza meg.

„A legújabb gázság» címet viseli a nagyság-ra jelölt úr legújabb epeömlése.

Es a cím nagyon találó, mert csakugyan a legújabb gázság, a szabad sajtó fenségén elkövetett legotrombább merénylet az az örjögés, amellyel Zsilinszky Mihály főispán állítólagos bünlajstromát sorolja fel, a cikkirő önmagáról, egész politikai pártjáról állítja ki, egy erkölcsi egyensúlyában megbomlott, miveletlen lélek durvaságával, a szégyenségi bizonyítványt.

Rug, harap, öklelőzik jobbra-balra, szitkozódik, fenyeget, — szöve: cse-

lekszi mindazt, amit dühtől megbomlott ésszel szokás cselekedni, — és ezenközben csak egyről nem feledkezik meg: hogy megcsontosodott szokásához hiven ismét felhalmozon egy jó adag hazugságot, csupán mert ennek révén tüntetheti fel magát — a hatalom által üldözött mártírnak.

Maga is nagykőrösi paraszt születke gyermeke s hozzá még tanítási képtelenség címen elcsapott segéd tanító, fegyvert kovácsol a főispán ellen, mondván, hogy paraszt ágyékból származott.

Ugyan mire becsülheti Sima Ferenc azokat a parasztokat, akik vak eszközei, akik parancs-szavára szolgálként engedelmeskednek, ha az esze, képzettsége és jellemzilárdsága révén főispánna és a magyar tudomány akadémia tagjává lett Zsilinszky ellen szinte gúnyos vádként hozza felszármasztást?

Gondolkoznak csak egy kissé e kérdés fölött földmivelő hivei. Bizony-bizony, há józan, higgadt ésszel cselekszik ezt, rá fognak jönni, hogy ők nem egyebek e dölyfös demagóg kezében citromoknál, kiket eldobnyomban, ahogy kifacsarta és önző céljaira kizsákmányolta őket.

Aztán nyomban felsorolja a főispán állítólagos bünlajstromát: hogy

sikkasztó községi jegyzőket fedhetlen becsületességü embereknek nyilvánított; hogy egy magas műveltségü és kifogástalan jellemü városi főjegyzőt egy éjjeli zenéért elcsapatott; hogy a belügyminisztert hamis információkkal félrevezette stb.

E vádakkal olyanformán van már a közönség, mint az a bizonyos ember, akinek valakit bemutatattak: Kóhn Mór és az illető azt felelte rá: „Hm, Kóhn Mór. Ugy rémlik, mintha e nevet ismerném.»

Olyan ismerősek már ezek a vádak is, mint a Kóhn Mór név: de aztán köztudomásü az is, hogy egytől egyig — hazugok.

A főispán soha, sehol, senki előtt nem nyilvánított sikkasztó községi jegyzőket fedhetlen becsületességü egyéneknek, hanem igenis megcselekedte a vármegye fegyelmi választmánya, hogy amikor községi jegyzők ellen alapos, igaz vád emeltetett, azokat hivatalvesztésre ítélte.

A főispán nem csapatott el sem magas műveltségü, sem miveletlen főjegyzőt soha a hivatalából. Hanem igenis hivatalvesztésre ítélte a vármegye fegyelmi választmánya és ezen ítéletet a belügyminiszter is jóváhagyta. Szentes város volt főjegyzőjét, Filő Tihámér dr-t azért, mert fölöttese, az alispán ablaka alatt

TÁRSA.

Bücsün jártam.

Igenis, bücsün jártam, a »Mária-Czellé« boldog szü anya elé. Am tessék, nevéssen jámborságomon akinek tetszik, nem bánom! Mondhatnám, de nem mondom, hogy nem a magam jószántából keltem útra, hogy más valaki kedviért, kinek húsz évi földi boldogságot köszönöm, s aki egy szent fogadalmát teljesítendő, igyekezett amoda, a kegyelet helyére, hová századok óta millió meg millió emberfia ahittatjeljes szívvel zarándokolt lelki üdvért esedezni vagy az Ur kegyelmét meghálalni. Mindezt mondhatnám, de nem mondom, hogy azt ne képzelje tán valaki a tisztelt olvasók közül, hogy utólag megbán-tam vagy pláne mentésemül hozom fel. Eszem ágában sincsen! Hisz sajátképen nem is azt akartam elbeszélni, hogy voltam és miért voltam Mária-Czellben; hanem azt, hogy útam-ban mit láttam, mi esett meg rajtam.

Kezdjük hát elején s szaporán.

*

A déli nap égetve, perzselve árasztá szét sugarait a völgybe, mikor az utolsó vasúti állomason, Neubergnél jóra való födeles hintóra tettünk szert, ameyen elindultunk megmászni a vadregényes fekvésü óriási hegyeket a Mária-Czell felé vezető esigautat. Nyugodalmas, mély esend uralgott a gyönyörű tájon. A nap tikkasztó heve elől ember, állat enyhet adó födél, hús árny ala menekült; még a kristálytisza »Mürz« is sietve siklott tova, zajos csobogással kergetvén egymást a fehér, fodros habok, illatos lombok között játszadozva lehajló galyakkal, hús szellővel.

Felérve nagynehezen a hegyiösvény legfelsőbb magaslatára, pihenőt engedett kocsisunk vasok két stajer lovanak pár perere.

En és feleségem leszálltunk a kocsiról, hogy a kocsit melletti illatos pázsiton kissé előre gyalogoljunk a meredek lejtőn. Alig pár száz lépésnyire, a kacsaringós út egyik hirtelen fordulójánál, útársakra bukkantunk. Egy felfordult postahintó körül álló kis csoporthoz értünk. Egy érdekes, nemes arckifejezésü matróna, egy éltes, katonás magatar-

tásü úr, s egy »ujdonsült«, fiatal kis hadnagyoecska néztek elképzelhető bosszúságukban, miként izzad bele kocsisuk egy fiatal fenőszal megdöntésében, mellyel az egyik széthullott kocsikereket szándékozott pótolni, hogy legalább a legközelebbi posta-állomásig, Wegscheid helységbe elvontathassa útasaít, amügy szánkó módjában, feliben.

A »hajótörötték« szintén Mária-Cellbe igyekezvén, örömmel engedtek meghívásunknak, hogy velünk együtt, a mi kényelmes landauerünkben folytassák útjukat. Utközben azután csakhamar megismerkedtünk közelebből. Utitársnőnk egy sopronmegyei földbirtokos özvegye M... nyiné volt, kisérő pedig B... baró nyugalmazott gyalogezredes és a hadnagyoecska, M... nyiné egyetlen fia volt, ki csak tavaly került ki a bécsüj helyi tiszti növeldéből. Vagy tizenégy évvel ezelőtt a matrónának egy idősebb fia, ugyancsak mint alighogy kimustrált hadnagy, a boszniai hadjaratban, a Sepce melletti ütközeten vértéz el, hősiesen küzdve a »fölkölők« ellen.

Már vagy egy óráig haladhattunk el

éjnek évadján egy trágár szövegű dalt húzatott a cigányokkal és énekelt jómaga, ami pedig éppen nem vall valami magas műveltségre.

A főispán a belügyminisztert sem vezette soha semmi ügyben félre hamis információkkal, mert azok az ügyek egytől egyig fegyelmiek voltak, az illetők által egész a belügyminiszterig megfőlebbzettek, e főlebbezések folytán minden egyes ügy összes aktái fel is terjesztettek és így a belügyminiszternek vagy a belügyminiszteri fegyelmi hatóságnak semmiféle információra sem volt szükségük: meggyőződhetek az ügyiratokból mely részen van az igazság és saját tanulmányuk, meggyőződésük alapján hagyhatták helyben vagy változtathatták meg az első fokú fegyelmi hatóság ítéletét.

Képzeltető már most, hogy aki nem pirul köztudomású dolgokban hazudni, bizonyára megragadja az alkalmat e szép erény (?) gyakorlására ott, hol a nagyközönség még tájékozatlan és nem vett még alapos hírt az eseményekről.

Igy sorakozik aztán hazugság hazugsághoz, olyan ügyetlenül, hogy első tekintetre kiusl minden.

Azt állítja ugyanis, hogy a központi választmány engedelmes többségével nevezette ki a főispán választási elnöknek Csató Zsigmond dr. alispánt és nyomban, egy őrzöngő logika-ellenes eszmerohamával hozzáfüzi:

„Dr. Csató Zsigmoddal azonban nem volt a főispán teljesen tisztában. *Tartott tőle, hogy nem fog egészen kedve szerint eljárni s ami fő, nem fog e törvényességben segítségére lenni.* Hát csupa véletlenből felcitolaltatta a választás előtt 3-*ad* nappal Budapestre, számitván arra, hogy nem fog a választási napra visszaérkezni s így Albertényi Antal helyettes elnöksége alatt szabadszavásár.

Sima raffinériját ismerve, csodálkozunk kell, hogy ezúttal a hazugság szála it ilyen otrombán szötte.

Hát, ha a központi választmány többsége olyan engedelmes szolgája a főispánnak, aki viszont nem volt tisztában az alispánnal, vajon a tápéi választásnál kedve szerint fog-e eljárni, ugyan kérjük: miért nevezette volna hát ki azzal az engedelmes többséggel éppen az alispánt választási elnöknek, akiben e szerint nem bízott teljesen és miért nem mindjárt Albertényit? Hiszen sokkal egyszerűbb lett volna, ezt cselekedni és el nem utaztatni az alispánt sehová sem.

Hát úgy van, hogy csakugyan könnyebb elérni a hazug embert mint a sánta k... t.

Aki logikus fővel gondolkozik, az előtt ezt — a fent mondottak után bizonyitanunk sem kell.

Mert nem egyéb az őrzöngő emez állítása sem, hazugságnál.

A legilletékesebb helyről nyertük a meghatalmazást annak kijelentésére, hogy az alispán a megyekormányzás és minden egyéb közügyi kérdésben a legaprólékosabb részletekig teljesen szolidáris a főispánnal, akinek nincs és nem lehet oka az alispán ellen bizalmatlansággal viseltetni.

Ugyane helyen felhatalmaztattunk annak kijelentésére is, hogy Csató Zsigmond dr. sem a választás előtt 3-*ad* nappal sem egyébkor felcitolva nem lett, a belügyminiszteriumban semmiféle informálgatás céljából de egyébként is fent nem volt, hanem igenis már a választás előtt 7—8 nappal fürdőre utazott azért, mert úgy találta, hogy ellenjelölt nem lévén, a választás az ő jelenléte nélkül is egyhangulag lesz megejtető.

Epp ez okból, már 6 napal választás előtt meg-

bizta a helyettes elnököt a választás vezetésével.

És bármi, bárki által mondatnék is ezzel ellenkező, az nem egyéb rosszakarató hazugságnál.

Mert igaz ugyan, hogy az alispán 3 nappal a választás előtt hazaérkezett pár napra a fürdőből, de nem azért, hogy a 6 nappal előbb a helyettes elnöknek adott megbízást visszavonja, hanem — hogy a sürgős természetű, halaszthatatlan hivatalos ügyeket, melyek személys elintéztést igényeltek, elintézte.

Mind az eddig felsorolt hazudozásoknak koronáját képezi azonban a tápéi örült Roland következő állítása, hogy Albertényi Antal választási elnök követelte volna, miszerint Sima Ferencz hiteles bizonyítványokkal igazolja passzív választói jogosultságát.

Lapunk más helyén szigoruan tárgyilagoss leírás adjuk a lefolyt és elhalasztott választásnak a »Szegedi Híradó« külön tudósítása nyomán.

Megjegyezzük, hogy a leírás a képviselőjelölésről szóló részben, mely a választói jogosultság kérdésének felvetését tárgyalja, csaknem szóról-szóra megegyez az ugyanerről az ellenzéki »Szegedi Napló«-ban és a »Budapesti Hírlap«-ban foglalt leírással.

Olvassa el e tudósításokat bárki is nyugodtan és meg fog győződni arról, hogy a »Szentesi Lap« állítása hazugság.

Nem a választási elnök, hanem az ajánlott egyik jelölt bizalmi férfivette fel a jelöltek passzív választói joga beigazolásának kérdését. Es az elnök nem bocsátkozott annak bírálásába: van-e jelölteknek ily választói joguk vagy nincsen, hanem — két ellentétes nézettel állván szemben, utólagos zavarok és izgalmak elkerülése végett egyszerűen elnapolta a választást, hogy az előre nem látott esetről a központi választ-

kellemes csevegés közt, mikor szörnyű látvány akasztotta meg úntukat.

*

A Neuberg-Mária-Celli út egész hosszában egymást érik a kisebb-nagyobb feszületek, vagy más szent képek, melyeket a vallásos nép kegyelelte állított itt fel századok lefolyásán, az isten fiának dicsőítésére.

Az ilyen keresztetek egyikének tetején ott kuporgott, a kereszt zindely-fedelének javításával foglalkozva, egy rongyos ruhájú, elzüllött külsejű emberi alak, vad tekintetű felénk fordítva. Mikor tán tíz lépésnyire közeledtünk volt hozzá, egyszerre rémülettel vettük észre, hogy az emberi alak odafent, kiejtve kezéből a kalapácsot és egyéb felszámot, vérben forgó szemeit iszonyodva ránk mereszti, kezeivel görcsösen fejéhez kap s ugyanazon pillanatban borzasztó jaj-kialtással hanyattdőlve, lezuhan az úttól jobbra eső meredek mélységbe, a hegyi patak hullámaiba.

Ugyanazon percben káprázatóan fényes villám cikázta át a láthatárt, roppant mennydörgés által követve, melyre százszoros, eget-

földet megrázkodtató viszhangot adtak az Alpes óriásai.

Hintóink lovai megbokrosodtak s alig lehetett őket féken tartani. Mi férfiak legott kiugrottunk, hogy lesiessünk a szerencsétlen munkás után, oldalt a hegyszakadékb. Azonban csakis az eredes meg a hadnagy mehetek le; magamnak ott kelle maradnom a hintó mellett, vizasztalonak a halálig megrémült, izgatott hölgyek mellett.

*

Hogy meddig voltak lent férfi útársaim a szakadékb. nem tudom. Nekem odamaradásuk egy örökévalóságának tünt fel.

A mélységből minduntalan, még a viharzúgást is túlható jalkiáltás hangzott fel hozzánk, majd meg vadallati bögés, ordítás felváltva Krisztus, szűz-Mária és minden szenteket illető hangos rimázkodással. A túoldalról nehany szénégetőt, favágót láttunk a sűrűségből elősietni s kapaszkodva leereszkedni a szerencsétlenség színhelyére. Végre kezdett csendesedni a rémes jaj ott lent a mélységben s hosszú, kínos várakozás után ismét előke-rültek útársaink.

Szótlanul foglalta el helyét hadnagyunk a bakon, az eredes szinten hallgatag komorsággal ült közénk a kocsi. Faggatásainkra csak annyit jegyezett meg, látszólagos erőltetéssel, hogy: »Egy szegény örült volt« — mire aztán igyekezett másfelé terelni a beszélgetést. Tünödvé észleltük mindnyájan, hogy nem mond igazat az öreg, hogy valami iszonyatos titok nyomja lelkét.

Végre, késő este megérkezünk Mária-Cellbe. A hölgyek, elcsigázva a kiállott fáradalmaktól, ijedelmeiktől nem sokára lenyugodtak. Mi férfiak azonban fönmaradtunk a vihar utáni üde levegőben, a Hotel kertjében; egy palack »Luttenbergi« mellett elbeszélgettünk. Csakis ti tudhattam meg aztán a »szegény örült« igazi meséjét.

Rövid volt a mese, de lélekzró! Bevédődött lellem legmélyébe. Ime, megpróbálom elbeszélni a vén eredes szakgatott, de mégis velős, katonás szavaival.

»Az az örült — így kezdé az öreg katona komor, tompa hangon — nem volt eszeveszett, hanem egy nyomorult gazember, gyáva, hitszegő, orgyilkos!

mánynak jelentést tegyen, ettől úti-
tást kérjen.

Szükséges volt ez a másik két
jelölt és ezek közt Sima Ferencz
érdekében is, mert hiszen az ő
jelöltetése ellen is emeltetett a felvet-
ett kérdésben, az egyik jelölt bizalmi
férnia részéről, kifogás.

A legnagyobb fokú rosszakarat,
az őrzőgő düh azon minden határán
a tisztességnek túlsapó mértéke kell
hát ahoz, ami a legujabb
g a z s a g -ban megnyilatkozik, hogy
az elnök jóakaratu intencióit ha z u g
m ó d o n így elcsavarják.

Es a tépei örült Roland dühön-
gése annál elítélendőbb, mert hiszen
maga írja, hogy a választási elnök
ellen ő és a segítségére lent volt orszá-
gok képviselőik fegyelmi és bűnvádi
feljelentést tettek.

Nos hát, ha olyan nagy igazuk-
ban érzik magukat, miért akkor a
szertelenül tomboló őrzőgés?

Aki igazában bizik, nincsen ana-
nak erre semmi szüksége.

Nyugodt lélekkel miért nem vár-
ják hát be a bíróságok ítéletét, ame-
lyekhez panasszikkal fordultak?

Operett Tápén.

— Elnapolt választás. —

Hasztalanul volt sok esztendőkn át Tápé
a világ közepe, mert csak tegnap jutott
ahoz a szerencséhez, hogy operettet lát-
hasson.

Az operett nagy felvonással kezdődött.
A főhős úttal a baritonista volt, Sima Fe-
renc, akit fényes kíséret (öt orsz. képviselő) kö-
vetett a tiszpartit gyékény-falucskába. Staffázsl,
hosszú kocsisorban vagy négy-öt száz kóris-
ta (választó és nem választó) kísérte a dísz-menetet.

A felvonulás a ragyogó reggeli nap vilá-
gítása mellett történt meg. A színhely egyik
részén helyezkedett el a nagy csapat és hogy Tápé
közönsége előtt teljes legyen a látványosság:
kétszázöt fényes uniformisú katona is fölállott,
csillogó fegyverekkel.

E színhely közepén volt a házacská, amely-
be a mátkaságban levő jegyesek és ezek nász-
küldöttsége be akartak hatolni, hogy oltárhoz
vezessenek azt a fess és fényűző kisasszonyt,
akinek neve: tá p é i m a n d á t u m.

Hah! de mi történt?

A derék katonák a kordonon belül csak a

Ezredemben szolgált valaha, mint őrmester.
Részvételt a véres speccsi ütközetben is.
Bátor volt, mondhatni vakmerő. A csata után,
legott a vérmezőn én magam díszítetttem fel
mellét a vitézségi éremmel, a tábor színe előtt.
Oh! — hisz hogyan tudhattam volna akkor,
hogy nem érdemjel, hanem a bitófa illeti az
alválot!

Az első roham alkalmával lelőtte volt saját
derék, vitéz hadnagyát — (a szótlanul,
lehorgasztott fölvel odahallgató fiatal úri
társára mutatva) ime, szegény Feri öcsémnek
testvérbátyját! Lelőtte orozva, bosszúból,
mivel röviddel előtte a hadnagy egy megér-
demlett büntetést rótt reá! — A csata hevé-
ben, természetesen, senki sem vette észre a
gyalázatos oryilkosságot. Csakis most, pár
órával előbb vallotta be gáztettét maga a
gyilkos, mielőtt bűnös lelkét kilehelte, amott
lent az országút melletti hegyszorulatban vi-
vott kinos halálutájában!

A boszniai hadjárat után nemsokára ja-
vithatalan iszákosság miatt el kellett bocsat-
tani az őrmestert az ezredtől. Azóta bekö-
szalta szülőföldét, Csehországot, az egész biro-

szoros értelemben vett vőfélyeket (a bizalmi
férfiakat) s a kisasszony lánykiadó násznépét
bocsátották be. Így a baritonista fényes kísérete
a külszikk mellé szorult. Persze, hogy zajong-
tak, de hiába.

Ekkor a kiadó násznagy, egy intrikus köz-
beszólására, megkérdezte a vőfélyektől, hogy
váltakép kik légyenek megbízók, akiket Mandátum
kisasszony ferjéül ajánlanak?

E kérdésre két kerő vőfélyei okmányzerü
feleletet nem tudtak adni.

A kiadó násznagy, aki különben karmes-
teri szerepet is vitt, erre nem a finálét fú-
vatta meg, hanem egy hosszú intermezzót
dirigált, amely hogy meddig tart el, azt csak a
csongrádmegyei központi választmány mon-
dhatja meg.

Ez intermezzó alatt az előbb diadalmat
váró baritonista híveinek arca megnyúlt és e-
lsavanyodott, ami, engedelmet kérünk, nem ope-
rettszerű. Kár pedig nem kacagni ezen a
mulatságos jeleneten, különösen azoknak, akik
nem fizettek meg a belépti jegyet.

Komolyan szólva, az abban maradt ope-
rette lefolyása a következő volt.

*

Szeged, aug. 12.

A tépei kerület országgyűlési képviselő-
választási határideje tegnap reggel 8 órára volt
kitűzve Tápé községházába, ahova már kora
reggel nagy csoportokban vonultak föl a választó-
k. És pedig úgy az ellenzéki, mint a kormány-
párti választók.

Nehogy valami összezördülés történjen az
anyaútk között, mi ilyen meleg, agyfőrfáló idő-
ben könnyen megesik, Albertényi Antal
választási helyettes elnök gondoskodott respekt-
telt katoná és csendőr erőről.

Az ellenzéki választók Tápé felső részén
helyezkedtek el, a kormánypártiak pedig az
alsó részén, egymástól tisztes távban.

A két tábor között állott a katonaság
két kordonnal. Parancsnokuk volt Malésky
Lajos őrnagy, Bacsilla József, Hermann György századosok, Krausz Gyula,
Welter György főhadnagyk, Löw Rudolf
adjudtás, Kintsey, Seccadanari had-
nagyk és Platan tiszthelyettes segédletével.
A katonaság száma 215.

Ezen a két tábor közti téren cirkált meg
Tyll László csendőrfőhadnagy parancsnok-
sága alatt Boros őrmesterrel 27 és Ringer
őrmesterrel 14 csendőr.

Mínthogy a múlt választásnál oly esetek
fordultak elő, hogy a szavazói jogosultsággal
nem bírók is bejutottak a szavazó-helyiségbe,
ahol le is szavaztak; mínthogy ez eset ismétlő-
désétől és a tilán-til felízgatott nép kitérésétől
tartani lehetett: a rend, csend főtartása és a
választás tisztaságának biztosítása érdekében, a
hatóság már jóelőre gondoskodott arról, hogy a
hatóság úrnákhoz csakis a küldöttök

dalmat, bélyegzett a rendőrség részéről, szem-
lelt tartott földön-futó lett belőle, alamizsnán
s csakis nagy ritkán napszámban kerestet ke-
nyéren tengődött. Én szemmel se láttam őt
azóta, egész a mai rettenetes delutánig.

Mikor amott, a kereszt tetején dolgozva,
feléje közeledni latott bennünket ez elvetem-
dett: Feri öcsém, ki elől a kocsis mellett
ült, a fivéri hasonlatosság s az egyenruha
azonosság folytán megzavarta a gonosztevő
csavargónak korhelységében amúgy is rég
megtántorodott elméjét. Saját meggyil-
kolt hadnagyának hazajáró lelkét
vélte Feriben felismerni. Borzalomtól
elbővítva a mélységbe szédült, haldzetrón-
csolt testtel, haldokolva találtuk, mikor segít-
ségére siettünk. Ott győnta meg gyalázatos
gyilkosságát a vélt áldozatának.

Megbűnhődött a nyomorult. A kegye-
lem, de a bosszú is az Uristennél van!

Ne szóljunk Feri anyjának. Ne fossuk
meg a szegényt azon vigasztaló tudattól,
hogy dicsó halalt halt szegény gyermeke,
királyáért, hazajáért áldozva fel ifjú életét!

Kurczaparti.

tagjai, a bizalmi férfiak s a szavazás
megkezdése után a szavazásra jogosult
polgárok jussanak.

Ez oly módon érte el a hatóság, hogy a
választást megelőzőleg, jóelőre meghagyta a
kerületbeli községi előjárónak, hogy minden
választó részére egy oly igazolványt állítsion ki,
amelyben följegyeztessek a szavazó polgár neve,
év-, ház- és lajstromszáma.

Igy minden tévedés kikerülhet.

A választó helyiségben reggel 8 óra előtt
együtt voltak: Albertényi Antal helyettes
választási elnök, Mátéffy Kálmán és Sarkó
Ferenc bizottsági jegyzők; aztán az alább meg-
nevezett öt bizalmi férü.

(A Sima Ferenczel jött képviselő urak a
kordonon kívül lévő pártal maradtak.)

Pont 8 órakor Albertényi Antal elnök a
választási eljárást megnyitottnak jelentette ki
s felszólította a választókat, hogy jelöltjeiket, a
törvényes formák között, írásban nevezzék meg —
egy fél óra alatt.

Erre Horváth Gyula és Balogh János
orsz. képviselők, az ellenék részéről megneve-
zett bizalmi férfiak, írásban *Simu Ferenc* szen-
teli lakost ajánlották.

Zádory Károly pedig a kormány-párt
részéről megnevezett bizalmi férü, *Gajary Ödön*,
budapesti lapszerkesztő ajánlotta.

Végül pedig Burg Dénes és Tajthy
Ferenc, a kormánypárt egy másik csoportjának
részéről megnevezett bizalmi férfiak *Kazaly Imre*
dr. dorosmai plebánost ajánlották.

Igy tehát három pártnak kellett meg-
küzdnie.

Albertényi elnök átvevén az ajánlati
iveket, konstátálta, hogy mind a három el van
látva a kellő számú aláírásokkal.

E közben letelt a törvényes fél óra s
mivel Albertényi a választás megkezdése
iránt intézkedett volna, Burg Dénes
bizalmi férü azt kívánta konstátálni az elnök-
kel: vajjon a Gajary és Sima-fele ajánlati iver
minden törvényes kellekkel úgy vannak-e fel-
szerelve, mint az általa benyújtott ajánlati ív?
Ezt a következő okból kívánja konstátálni:
A törvény alapelve az, hogy csak az választá-
ható, aki választó. Hogy pedig valaki vá-
lasztói jogosultságát gyakorolhassa, nevének benn
kell foglaltatnia a választási lajstromban, tehát
választói jogosultságát igazolnia kell. Az elnök
kötelessége megbírálni az egyes választók által
nyújtott bizonyítékokat. Ha aztán a választó
igazolta jogosultságát, az elnök elfogadja s a
választó benyújtja szavazatát. Ha ez áll a
választói jog gyakorlására, pedig áll: akkor
mennyeivel inkább kötelessége az elnöknek két-
ségtelen bizonyítékokat szereznia arra, hogy a
választók, tehát a képviselőjelöltek is
bírnak-e választói, tehát választói jogosultsá-
ggal? A kerület már sok izgalmat élt át. Egy
hibás választást nem régiben semmisített
meg. Nem akarná polgártársait egy esetleg
újabb hibás választással újabb zaklatásnak
kitenni. Kéri a három jelölt jogosultságát meg-
vizsgálni és azután intézkedni a szavazás meg-
kezdése iránt. Együttal felolvassa a Kazaly-
fele ajánlati iver, amely így hangzik:

„Tekintetes választási Elnök úr!

A tépei választókerületben folyó évi aug. hó
11-ik napjára kitűzött választás alkalmából az 1874.
évi XXXIII. t.-c. 70. §-a értelmében van szerencsénk
dr. Kazaly Imre plebánus úr, dorosmai lakost képviselő-
jelöltnek ajánlani.

A hivatkozott törvény 13. §-a alapján csak az
lévén választható, aki választó és életének 24-ik évét
betöltötte, ezen kellekkel igazolására 7. aliz tisztelet-
tel meleküljük a közegő előjáróság által kiállított
hivatalos bizonyítványt, mely szerint az általunk aján-
lott képviselőjelölt *dr. Kazaly Imre* 49 éves és az orszá-
gyűlési képviselőválasztók 1892. évre érvényes
állandó névjegykéében 214. folyó szám alatt fel-
léve van.

Ennek igazolása képesán tiltakozunk az
ellen, hogy a nétan más választók által a
szabályszerűség nélkül, illetve a
választói minőség igazolásának el-
mulasztásával ajánlott más közpi-
selőjelöltre a szavazás elrendel-
tessék, ily módon praecedens alkotást reméljük,
hogy ne ismétlődjenek a gyakorta előforduló esetek,
hogy a megtörtént választások érvényességé tárgyá-
ban folyamalba teti kérvényezési ügyeknél, a megvá-
lasztott képviselő választói minősé-

gének beigazolása hosszas és költséges eljárást vont maga után, esetleg a kerületet egy újabb választás izgalmiának teszi ki. — Netán más szabályszerű módon történő jelölés esetén a szavazás elrendelését kérjük.

Bizalmi férfiak Burg Dénes és Tajthy Ferenc urakat nevezzék meg.

Kelt Dorosmán, 1892. évi augusztus 10. 11-én.

Dr. Kelemen Béla, Siághy Bálint, Jerney Zoltán, Tajthy Kálmán, Komáromy Ede, Balázs Márton, Komáromy László, Zorosay Aladár, Vass József, Thury Imre. «

Albertényi elnök újból megnézvén a benyújtott íveket, konstatálta, hogy sem Gajráy Ödön, sem pedig Sima Ferenc érdekében benyújtott íveknél nincs igazolva az illető jelölt urak választáshoz való jogosultsága.

Burg Dénes arra kérte az elnököt, hogy az egyedül kompetens jelöltet, *Kazaly Imrét* jelölje ki a tápai kerület megválasztott képviselőjének.

Zádory Károly, a Gajráy-párt bizalmi férfa azzal az okadattal, hogy e tiltakozásra nem volt előkészítés, módot, alkalmat és időt kért a Gajráy választáshoz való jogosultságának igazolására. Jelöltje javára a választás felfüggesztését kéri.

Horváth Gyula, a Sima-párt bizalmi férfa kijelenti, hogy az elnöknek nincs joga a jelöltek minősítésénél fölöttébb ítélkezni. Ez az igazoló eljárásról tartozik. Egyben precedensül felhívja, hogy Lyk a Dömöt Bereken ily módon mellőzték és a választást a bíráló bizottság megsemmisítette. Tekintet nélkül a minősítésre, a *szavazás elrendelését* követeli.

Ugyanígy nyilatkozott Balogh János is. Mindezek meghallgatása után Albertényi elnök a következő határozatot hirdette ki a szavazó teremben:

»Főszűlly fektetek arra, hogy a választás minden tekintetben, következképp formailag is kifogástalan legyen. Miután a jelen esetben akár az egyik, a Burg Dénes úr által kért, akár a másik, a Horváth Gyula úr által követelt irányban folytattam is a választási eljárást, meggyőződésem szerint ezt a törvény szigorú rendelkezéseinek megfelelően nem teljesíthetném: ezért kénytelen vagyok a *választási eljárást tovább folytatásd felfüggeszteni* és mindezekről az engemet kiküldő központi választmányi értesíteni. E határozatomat ki fogom hirdetni a választóknak is.»

Ez elnöki enunicióra halványan állott föl Horváth Gyula s rezgéslen hangon beszél a csöndben, kijelentvén, hogy az elnöki intézkedés ellen óvat emel, a miniszterelnök és a képviselőház elnökéhez följelentést tesz; a jegyzőkönyvnek azonnal való elkészítését követeli, abban megteszi észrevételeit s aztán hajlandó aláírásával ellátni.

Albertényi Antal elnök, az 1874. XXXIII. t. c. 87. §-ára való utalással, kijelenti, hogy a jegyzőkönyvben e §. szerint észrevételeknek nincs helyük és csak az elnök s jegyzők írják alá.

E kijelentés után a bizalmi férfiak eltávoztak a teremből.

Albertényi elnök ezután kihirdette határozatát a szabadelvű s azután az ellenzéki tábornak. Mindkét helyen csöndben hallgatták meg.

Ez utóbbi helyen azonban Ugron Gábor kikelt s páratlan gonosszaggal végrehajtottak nevezte az eljárást.

A két kormánypart rögtön hazautazott. Az ellenzék azonban a Tisza-töltesen csoportosult, ahol Ugron, Sima, Balogh, Issekutz és még többen tartottak részt igazító, részint csillapító beszédet a választókhöz, akikkel ott nyomban megfogadtatták, hogy halálig kitartsanak Sima Ferenc mellett.

Miután a választó-polgárok három hordó bort a helyszínén szerencsén bekebeleztek, egy nagy csoportba verődtek össze és Sima elterésével, élükön Horváth Gyulával vonultak be a szegedi Széchenyi-terén az Európa-szálló elé, ahol Sima és a vele levő urak szállva voltak.

Itt Ugron Gábor, Horváth Gyula, Hegyi Antal és Sima Ferenc rendeztek egy kirohanást az erkélyről mindazok ellen, akik nem ugromisták vagy nemzeti, különösen pedig az átkos kormány és a tápai kamarilla

galád keze ellen, melynek a tegnapi nap dicsőségét köszönheték ezen Odyszeusok. Ez erkély-jelenet inkább komikus, mint komolyan számbavehető kvadrilljében Ugron Gabi öblös to rokka tenorizált s lelkeslten, lelkesítve üdvözölte az s óh alföldi népet-et e mai diadal alkalmából, melyhez hasonló jókat és csak kitartást kívánt nekik a jövőben is. Ő még nem látott. Ellenben mely felindulástól remegő hangokat vágott utána a Klauzál-ter legébe Horváth Gyula. *Vesz tette leg több bet* tegnap. Nyolcszáz elvtársat bevinni az urnához, nem kis feladat! Talán ezért feledkezett meg magáról ez a gentleman annyira, hogy »piszkos és gazember kezéről« beszélt, mikor csaknem a saját pártjáról szökött, melyre nézve különben azon nem kis reménynek adott kifejezést, hogy minden komoly hazafi beleje fog lépni. Határozottan lázított, de megbocsátjuk neki, mert szíves volt fölhívni a publikum figyelmét a Klauzál-ter azon ismert palotájára, melyben csak nemrég — a »Szegei Híradó« szerkesztősége lakott s azért, mert ő is lapszerkesztő s holnap az erős szavak miatt néhány példánnyal több kel el lapjából. Kirohanásától minden egyéb komoly értéket kénytelenek vagyunk megvonni. Mint Fausztot Lucifer, vagy Hamletet Banquo szelleme, úgy kíséri Sima »ténrsurat« mindenütt Hegyi páter. Ez a macskaszemű, hitványtermetű, népbolondító szolgája az urnak olyan, mint a szerb tövis. Elrejtőzik — a reverenda őtalmá alá s onnan szürkál, káromol mindenekek. Az erkélyről is silány, régi viceivel támadott meg egy egész tisztas kasztot, a hivatalnokokat s ami legvisszatasztóbb volt, önmaga röhögött rajta. Végre kegyesen megáldotta népet. Jött végre Sima Ferenc, a nap bukott hőse s nagyobb hatás kedvéért kinézte a szomszéd ablakokból egész családját. Unalmas frázisokkal, rekedt hangon traktálta a már ehező népet s megörvendeztetett mindenekek azon kijelentésével, hogy maga többé nem fog a kerületbe menni. Mivel csak fuvardíj járt az erkély alá csöditett népek, e béd után nem akart várni s ezen jogos magatartására való tekintetből Ugron Gábor is, aki közben vizet ivott, hogy hangja »kirekadjon«, csak rövid pár szóval, de igazán gyönyörűen megüstült hangon vett búcsút a publikumtól. A nevezetes esemény ezel véget ért. Ugronék leszálltak a magasból sörözi, a nép pedig leverte a de sietett haza ebédelni. Megjegyezhetjük még, hogy az erkélyi szónokok gyújtó beszédei akkora meleget árasztottak, hogy — tény! — az »Európa« erkélyre nyíló szobáját még késő este is szellőztetni kellett.

A rendőrség mindenesetre bölcsen cselekedett volna, ha Magyarország összes hatóságai és tisztviselői ellen Ugron, Horváth és Hegyi által elmondott beszédekből kitört lázításokkal szemben nem mutatoly stoikus nyugalmat.

A szónokok egyébként, tárgyilagos igazsággal jegyezték meg, nemcsak hogy az igaztársokat csillapodásra és bekés hazavonulásra intették a népet, hanem a miniszter és a kormány kíméletlen leszidása után, táviratilag kértek igazságot Szapáry g. miniszterelnöktől s panaszt telegrafáltak Bánffy báró képviselőházi elnökhöz is Zilahra.

Alföldi kultúra.

Többszörösen fölemeltük már szavunkat a fönti cím alatt írt cikkelyeinkben.

És többszörösen okadattok szükségessé váltattak annak, hogy a nagy magyar alföldön szaporítani kell azoknak az intézményeknek számát, amelyek a magyar nép magasabb kiművelését vannak hivatva elősegíteni.

Napról-napra látjuk minden nemzetnél az a törekvést, hogy az államban a saját faját megerősítse, valószínűleg azért, mert ez képezi az államalkotó elemet.

Nálunk erre idáig csekély gondot fordítottak. Nem akarunk messzire menni a bizonyítékokért.

Itt van a nagy alföld, amilyen a magyarországi zó me lakik.

Ezt az országreszt különös gondozásban kellene részesíteni.

Minden lehetőleg meg kellene tenni, hogy az egységes erős faj, érzéseiben és nyelv-

ben soha semmi más mint magyar nép szaporodjék s a kultúra áldásaival megrakottan, mindenha vezérelemet képezzen s minden, ami keze ügyébe esik reá nyomja letörülhetetlenül a maga nemzeti bélyegét.

Ebből a gondoskodásból alig láttunk idáig valamit s különösen a társadalom nem jutott annak tudatára, hogy a leghazafiasabb cselekedet védeni, ápolni s megerősíteni a saját fajt.

Ennek a gondatlanságnak igen szomorú következkéseit napról-napra tapasztalhatjuk.

Tény, hogy az alföldi magyarságban levő óserő nem csorult meg. A magyar fajnál legnagyobb ez országban a születési arányszám. De szinte megdöbbentve látjuk a szülei szeretet nagy megfogytatásait is, amely uszályként hordja maga után a gyermekhalandóság kétségbeesztően nagy arányát.

Állam és társadalom, kormány és hatóságok tettek idáig annyit, hogy fajunk e pusztulása elé erős gátat emeljenek.

Meghozott az egészségügyi törvény, életbelépett a kötelező kiseddévás törvénye is. Ez a két írott törvény mindaz, amit idáig tettünk. Teljes végrehajtása egyiknek sincs fogantatósitva.

Ugy áll a dolog, hogy a velünk ellenséges idegen fajok viszonyainak tisztázására, a nemzetiségeknek a magyar állameszme részére való megnyerésére, a magyar egységbe való megnyerésére, aránytalanul több gondot fordít az állam is, a társadalom is, mint amennyit a magyar faj anyagi és szellemi fejlesztésére.

És amíg a déli s keleti határszélen megnyerünk egy-egy lelket a magyar civilizációnak, s amíg legjobb erőnköt pazaroljuk el a föllángolt nemzeti gyűlölség harcainak elcsitására, követeléseinek lefokozására: addig a legnagyobb, legértékesebb nemzeti kincs, a magyar néperő pusztulása és veszendőbe jut.

A nemzetiségi heccelődések terén elért egy-egy kétes értékű győzelem valóságos extazisba hoz s nem tudunk hova lenni a büszkeségtől. Amig pedig ez történik, egyetlen fájdalom könyvessepp sem rezdül meg szemünkben, amikor olvassuk a legszomorúbb híreket egyre szaporodó kis kopsorsóirat a korán elhalt magyar gyermekeknek.

Ha tíz éven át csak 20—25% a mentjük meg azoknak a magyar kisedeknek, akik gondozás, ápolás s hatóságai felügyelet hiánya miatt elpusztulnak, többszörösen fényesebb eredményt érünk el, mint azzal a nehézz, nagy munkával, amelyet az idegen fajok amalagimizációja érdekében folytatunk. Annál is inkább, mert a faji feltékenykedés, amint legujabban a *szabadkai gyermekes hangú és ostoba bunyevác kitérés* is mutatja, előtérbe lép s meghűsítja legjobb szándékaikat.

Tiszta következtetésként áll előtűnk a napi tapasztalatokból az e lev, hogy fordítani kell a nemzeti politikán. Az állam és a társadalom erejét nem annyira az idegen fajok nemzetivé tételére kell fordítani, mint inkább a *valódi idgyökéres magyar faj megerősítésére*.

Ennek a politikának útjában nem áll semmi.

Ennek a politikának eredménye nem lehet reakció.

Csak siker e lehet, még pedig fényes sikere.

Ez az érem egyik oldala.

A másik oldala szintén egy nagy hiányosságról beszél.

Az egész nagy Alföldön alig van néhány gimnázium és nincs egyetlen felsőbb tanintézet sem.

Ennek következkében a magyar paraszt kénytelen paraszt maradni időtlen időkig, ha bármennyi szellemi kincs szorult is józan elméjébe.

Nincs módja rá, hogy a soha nem kifogásolható, lángoló magyar érzelmeit és specifcus magyar egyéniségét kiművelje és értékesítse a társadalmi, politikai és közgazdasági vezérek kérdéseiben.

Az a kincs, amely benne van, elvész hang nélkül.

Itt van Csongrád megye amelynek törvényhatósági területén csupán egyetlen egy gimnázium létezik, — Szentesen.

Itt van Csanád megye. Makó főgimnázium nélkül áll.

És itt van Békés megye, ez a minden jóval megaldott síkság. Az egész megye területén egyetlen egy főgimnázium van.

Hát mit csináljon e három megye magyar ifjúsága, ha nincs kellő iskolája? Kénytelen az eke szarva mellett maradni, kénytelen elmerülni az alparisig melyén s durva lélekkel hagyni elpusztulni gyermekeit a bölesőben.

Nos, ezen az állapoton segíteni kell. Örvendezve konstataljuk, hogy Békés megye a helyes útra jutás első lépését megtette. Azon faradozik, hogy *Gulán gimnáziumot létesítsen*.

A társadalom megmozdult. Magán adakozásból, Wenckheim Krisztina grófnő adományából, máris ötvenezer forint all az üdvös cél javára.

Kell, hogy a kultuskormány a maga erejével támogatására siessen minden alföldi kultúr-mozgalomnak s kell, hogy az *alföldi kultúra érdekében a kormány és társadalom minden áldozatot meghozzon*.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. augusztus 14.

— **Személyi hír.** Zsilinszky Mihály főispán a f. hó 15-én haza érkezik horgosi birtokáról, hogy a másnap tartandó közigazgatási bizottsági és vasúti gyűléseken elnököljön.

— **Emlékeztető.** Csongrádvármegye közigazgatási bizottsága a f. hó 16-án, kedden délelőtt 9 órakor tartja e havi rendes gyűlését a vármegyeház kistermében. — A vasúti végrehajtó bizottság pedig ugyanaz nap délután gyűlésez ugyanott.

— **Amerikai örökség.** Farnady József budapesti ügyvéd a napokban 525 frtot azzal küldött a vármegyéhez, hogy ezen összeg, örökhatásként Horgos község szegényügyi alapítványához csatoltassék. Ez összeg csakugyan örökségként szállt a nevezett községre, még pedig Amerikából. A nemeslelkű horgosi Kárárs család egy nőtagja ugyanis, Fejérváry Miklósné szül. Kárárs Karolina úrnő Amerikába származott ki a férjével és ott az egyedül államok jóva államának Davenport városában az 1890. év augusztus 29-én elhalalozván, még 1888. febr. 2-án kelt végrendeletével hazája több községéről nagylelkűen megemlékezve, a többek közt Horgos község szegényeinek is hagyományozott 500 pengő frtot. Az elhunyt örököse, Fejérváry Cölesztin úrhölgy nevében küldte hat most a meghatalmazott ügyvéd az örökséget a vármegyéhez, mely az 525 frtot a horgosi szegényalap javára, mint alapítványt utalja át.

— **Jászai jutalmjátéka.** A f. hó 16-án, kedden akar fölünk kitünő vendégünk, Jászai Mari búcsút venni, búcsú-felétül és egyuttal jutalmjátékául Dóczy Lajos történeti vígjátéka »Széchy Mária« című szerepét választva. Ünnepe a fölülmulhatlan magyar tragika minden fellépése szinkörünkben. Azzá avatja azt lelkes közönségünk tünött részvéte, mely minden fellépésekor zsufolóság megtöltötte a szinkört. De hiszünk, hogy keddi búcsúfellépését a közönség lelkesültsége ketős ünneppé fogja avatni, amelynek egy része szól a kitünő vendégművésznőben megtesztült magyar géniusz előtt való meghódolásoknak, más része pedig egy szívből fakadó felkiáltásban nyer kifejezést: hozza őt isten ezután közénk vissza minden év színevad-jában!

— **Kifülfetett iparos.** Mindenkor örömmel regisztráljuk híret, ha valamelyik iparos polgártársunkat bárhol, az iparágban kifejtett tevékenységeért, előhaladásáért kitüntetés ér, mert ezzel nem csupán iparunk fejlődését és versenyképességét igazolhatjuk, de

buzdítóan is hatunk a többi iparosainkra, hogy iparágukban a tökéletesedésre, előhaladásra törekedjenek. Ezáltal ismét alkalmunk van egy iparos polgártársunk kitüntetéséről hírt adni. A berlini »M o d e « című férfi divatlap ugyanis a múlt év aug. 1-én a f. évi január 1-ére tett végső határidővel pályázatot hirdetett, a szabómeister előnyére eső, igazán praktikus, izléses és értékes ujtásra a férfi divat terén. E pályázatban vett részt városunkból Piti Tamás férfiszabó is, a szabószatnak 10-edes rendszerbe való átvitele szaksszerű fejtegetésével. A pályázatra 9 munkára érkezett be, melyek közül a zsűri 3-át, mint használhatatlant visszavetett, míg 6-ot, ezek közt Piti Tamás földink munkáját pályadíjjal tüntetett ki; neveztesen földinket igen díszesen kiállított dícsérő oklevéllel, melyet a kitüntetett a napokban kapott meg Berlinből.

— **Központi választmány.** Vármegyénk központi választmányát a f. hó 17-én délelőtt 10 órára hívta össze az alispán. A választmány e gyűlésé el lesz terjesztve. A **Albertényi Antal** választási elnöknek a f. hó 11-iki tápéi képviselőválasztás elhalasztása ügyében hozott határozata és jelentése. Ugyane gyűlés fogja választani az új választási elnököt, helyettes elnököt és jegyzőket, egyidejűleg megállapítani az új választás határnapját is.

— **Országos tanítógyűlés** lesz a f. hó 27-én Szegeden, melyet 26-an előértekezlet előz meg. A gyűlés tárgyai: Elnöki megnyitói; tiltári jelentés; előadás a népnevelési szakosztály működéséről; előadás a tanítók szolgálati viszonyairól; pedagógiai értekezés; előadás a magyar nyelv tanításáról 1879 óta; tisztújítás és végül esetleges indítványok tárgyalása, melyek azonban legalább egy héttel a gyűlés előtt jelentendők be az elnökségnél. Az országos gyűlés meghívóját **Vass Mátyás** szegedi tanító, elnök bocsátotta ki.

— **Megtagadott kérelem.** A szentesi ipartestület, mint köztudomású, kérelemmel fordult a kereskedelmi miniszterhez, az országos vásároknak az eddigi szokás szerint vasárnap leendő megtartatása tárgyában. Az ipartestület e kérvényét nemcsak hogy paroláon terjesztette fel a nevezett minisztériumhoz a városi képviselőtestület, de sőt a maga részéről, ipari, kereskedelmi és gazdasági szempontból, hozzá is csatlakozott a kérvényezőkhöz. Így lett a kérvény a kereskedelmi miniszterhez felterjesztve, azonban sikertelenül, mert a kereskedelmi miniszter, 41,687. sz. rendeletével annak teljesítését megtagadta, kijelentvén, hogy kérelmezhetik a vásártartást minden tetszésük szerint pontosan megnevezett napra, esetleg hétfőre vagy keddre, csak vasárnapra nem, miután ily kérelem teljesítése a munkaszabótról alkotott törvénybe ütközik.

— **Gyors intézkedés.** Köztudomású a fővárosi napilapokból, hogy az elhalasztott tápéi választás ügyében, a választási elnök **Albertényi Antal** ellen **Horváth Gyula** és 4 képviselőtársra táviratilag panaszos feljelentést tettek a belügyminiszternél. A távirati panaszra a belügyminiszter ugyan csak táviratilag felhívta az alispánt, hogy az esetről nyomban tüzetes jelentést tegyen és az alispán, a belügyminiszteri felhívás vétele napján már expedialta is — a választási elnök által hozza, mint a közp. választmány elnökhöz beérkezett hivatalos jelentés alapján, — a maga hivatalos értesítését.

— **Őskori leletek.** A tudományos kutatás mind több és több bizonyosságát deríti fel annak, hogy vármegyénknek a honfoglalásban mily szerep jutott és hogy e megye földje volt csakugyan a honfoglaló ősök első allandó és tartós tanyája. A régészeti kutatások kétségtelenül felderítik ezt, valamint azt is, hogy e földet már az őskorban a kultúra jelentékeny fokán álló népek laktak. **Igy Tergin** a Gyula dr. vármegyénk tan-

felügyelője, a nemzeti múzeum megbízásából a napokban Mártélyon rendezett ásátások alkalmával egy kőbaltát, 4 drb. bronz függő és egy karéknek használt gyöngyfűzért talált. — De sokkal gazdagabb az a lelet, melyre **Farkas Sándor** földink bukkant Csongrád belterületén, hol ugyancsak a nemzeti múzeum megbízásából rendez ő is ásátásokat. Egy gazdag pogánykori temető kincsei tárultak itt fel. Volt alkalmunk a lelet egy töredékét látni. Illatszertartó edényt, mely formájára teljesen azonos a nálunk most is gyártott, füstbe fojtott kantácskak formájával. Nyak és karéknek használt, többé kevésbé értékes, de finoman csiszolt kőveket, ezek közt két igagyöngyöt, amelyek egyike a ritkább példányok közé sorolható nagysággal fogva, finom csiszolt rubinokat stb. A leleteket az ásatók a nemzeti múzeumba küldik fel, hol a megyénkbeli régiségek már is igen jelentékeny terjedelmű külön osztályt képeznek.

— **A szentistvánnapi ünepekre felröndülök** el ne mulasszák megtekinteni a fővárosi vigadó-beli 48-49-iki szabadságharcunk emlékének gyűjteményt. A 48-as kiállítás az idén teljesen rendezett és ezenkívül igen nagy számú újabb kapott ereklyéket és képeket tartalmaz. Külön szobában lettek csoportosítva a Petőfi képek és ereklyék. Külön csoportban vannak a hős Bem apóra, gróf Guyonra és a vértanúk szobája mellett — a Görgyre vonatkozó emléktárgyak és képek. A kiállítás mostan 1800 képet és harmadfelezer egyéb emléktárgyat tartalmaz. Kétszer annyit, mint tavaly.

— **Halóházás.** Kecskemétről érkezett gyászlap tudatja velünk egy Szentesről odaszakadt polgártársunk megszorított halálhírét. **Pachler Sámuel**, volt szentesi vaskereskedő, aki nyugalomba vonulva Kecskemétre költözött, ott a f. hó 9-én, 83 éves korában elhalálozott. Temetése a f. hó 11-én volt, rokoni és számos ismerőse nagy részvételvel.

— **Nyoma veszett.** Egy 6 és fél éves leánygyermek körözését indította meg tegnap, hozzátartozói kívánságára a rendőrség, aki fölöttébb rejtélyes módon tünt el a f. hó 11-én egy tanyáról. Az eset a következő: **Sárándi József** nek a kántorhalommal szemben levő tanyáján, délután 1 és 2 óra közt, több gyermek társaságban játszadozott e hó 11-én, esőtörtökön, közvetlen a szakadó záporral kitört vihar előtt a 6 és fél éves **Dózsa Emília**. A leányka szőke haju, ruházata ócska festőruha, kopott fejkendő, fehér babos fekete alapu nyakkendőcske és ócska papucs volt. Játszó társaitól elszakadva, a játszó gyermek a kukoricásba tévedt és azóta nyoma veszett. Hasztalan kutatták fel hozzátartozói az egész környéket, annak minden kútját, a szerencsétlen gyermek — mintha a föld nyelte volna el. — nyomtalan eltűnt. Eltűnését aggasztóvá teszi hozzátartozói előtt az a körülmény, hogy ugyanekkor mintegy 20 tagú vándorcigány csapat vonult át azon a vidéken és nem lehetetlen, hogy a gyermekleányka ezek kezébe került.

— **Még egy hazugság.** Egygyel többekesebb, gondolja a **tiszteletréméltó** »Szentesi Lap«, mint tesz az. Sok hazugság közt eleszűszik még egy fölös számú. Így hazudja aztán, hogy **Ugron Gábor Albertényi Antal** választási elnököt szemlöl szemben legazemberezte a tápéi választáskor. S a dologban az a legeredettebb, hogy **Ugron** és **Albertényi** nem is álltak szemlöl szemben, lévén a választási elnök — mint dukál — a kordonon belül, **Ugron** képviselő pedig, ki a tápéi kerületben szavazattal joggal nem bír, szintén amint dukált, a kordonon kívül. Minthogy pedig ez a kordon egy 300—400 méter átmérőjű kört fogott körül, semmiképp sem eshetett, de nem is esett meg, hogy a választási elnök és **Ugron Gábor** szemlöl szemben állhattak légyen egymással. No, de a sok többi hazugság közt megfért még ez az egy.

— **Figyelmeztetés.** A kölcsönös segélyező egyesület részvényesei figyelmét felhívjuk arra, hogy a f. hó 20-iki, szombati ünnepnap folytán az azon heti befizetések az ünnepet megelőző napon, pénteken teljesítendők.

— **Tiszti szolga kerestetik.** A vármegyén egy tiszti szolga állás üresedett meg és lesz kinevezés útján betöltendő. Akik ez állást elnyerni óhajtják, jelentkezzenek mielőbb az alispáni hivatalban.

* **A kolera.** A fővárosi tiszti főorvosi hivatalban egymást követik az intézkedések, melyekkel a kolera-járvány behurcolása esetére a fő- és sekélyváros közegészségügyi viszonyainak a legjobb állapotba helyezésével a nagyobb veszedelmet elhárítani lehet. — A legbiztosabb és leghatározottabb óvszer orvosi tekintélyek állítása szerint a cognac. Ennek bevásárlásakor azonban óvatosságnak kell lenni s csak oly cég gyártmányát elfogadni, melynek jósága el van ismerve. Ily szempontból legjobban ajánljuk gróf Esterházy Géza angealföldi gyártmányát, mely francia módszerrel, idegen anyag hozzávegyítésével, tiszta borból van készítve, mit eléggé bizonyít az a körülmény, hogy mindazon kiállításokon, melyeken az angealföldi cognackár résztvett, a legelső kitüntetések nyerté el. Központi iroda: Budapest külső-váci ut. 23.

Felhívás

városunk művelt közönségéhez.

Társadalmi életünk ziláltsága, az ifjúság kellő összetartásának, tömörülésének hiánya, az önképzés s segélyezés sajnálatos gyengeségének érzete voltak az okok, melyek folytán ez évi január hó 1-én a »Csongrád megyei körre« megalakítottuk.

Rövid idei eddigi működésünk alatt meggyőződhetett a t. közönség arról, hogy van bennünk akaratér. Van önbizalom is! — S ezért akarjuk, hogy az ifjúság elfoglalja, biztosítsa magának a társadalomban azt a helyet, melyet műveltségénél, komoly törekvésénél fogva megérdemel.

Célunk az önképzés is. Közösen munkálkodunk, egymást segítve buzdítjuk az erőt, támogatjuk a gyöngét s tanulunk mindannyian.

Végre tudva azt, mit tesz egy szegény ifjúnak — anyagilag senkitől sem támogatva — az egyetemen tölteni keszerve éveket, melyek során a folytonos anyagi gond, ha nem is öli ki teljesen a lelkesedést és kitartást, de rendszeres megátólya a haladást — gondoskodtunk a rászorultak segélyezéséről is.

Érezzük, tudjuk, hogy a kitűzött cél elérésére — közös erő, — erély. — és kitartással tömörülünk is — magunkra hagyva gyengék, erőtelnek vagyunk; éppen ezért teljes bizalommal fordulunk Szentes város közönségéhez, hogy még ifjú körünket a szükséges erkölcsi és anyagi támogatásában részesíteni méltóztatssék.

Körünknek rendes tagjain kívül lehetnek alapító és pártoló tagjai. Alapító tagok egyszer s mindenkorra 10 ft., — pártoló tagok évenként 2 ftot, fizetnek

Iveink aláírás végett ki vannak téve a kaszinó helyiségében, Máhr Kázmér cukrászatában és Kass Gusztáv vendéglőjében; de a kör tagjai is elfogadnak aláírásokat.

Szentesen, 1892. augusztus 13.

A »Csongrád megyei kör« nevében:

Szépe László,
alelnök.

Tasnády Imre,
elnök.

Felhívás

a szegedi jogász-egylet tagjaihoz.

Egyletünk folyó évi március 27-én tartott rendes közgyűlésén elhatározta, hogy a bélyeg- és illethekek iránti törvények és szabályok reformjának megvitatását évi október hóban tárgyalás alá venni, melynek alapját részint a tagoktól az indítványozó és előadó Kőrösi Lajos m. kir. pénzügyi fogalmazó úrhoz (Szegeden a pénzügyigazgatóságnál) folyó évi szeptember 30-ig beküldendő adatok, észrevételek és javaslatok és az ezekre előterjesztendő bíra-

lat, részint az előadónak egyéni javaslata fogják képezni.

Ez okból tisztelettel felhívjuk úgy a helybeli, mint a vidéki tagtársainkat, hogy becssz javaslataikat, áthivatva az elénk tűzött nehéz feladat nagy jelentőségétől, az említett határidő lefolytatás előadónkhoz minél számszerűbben, sőt ügyszólván kivétel nélkül, eljuttatni sziveskedjenek, hogy vitailésünk munkálkodásának felirata foglalandó eredménye megérdemelje a fokozott figyelmet, melyben az érdekeltnél óhajtjuk, midőn Nagy meletőségű Wekerle Sándor m. kir. pénzügyminiszter úrhoz oly kérelemmel terjesztjük fel, hogy a szegedi jogász-egylet indokolt kívánalmait a bélyeg- és illethekek iránti törvények és szabályok mielőbbi újja alkotásánál lehetőleg tekintetbe venni méltóztatssék.

Kelt Szegeden, 1892. augusztus hó 10-én.

Dr. Reiner Mór,
egyleti titkár.

Muskó Sándor,
egyleti elnök.

Irodalom.

Irodalmi esemény.

Valószággal az, még pedig olyan, a milyen nálunk vajmi ritkán fordul elő. Írói nemzedékünk termel mindenfelől, a mennyiség ellen nincs kifogásunk, az elbeszélő műfajok terén szépet, jót is produkálunk, — a verselés sem pang, nap nap után újabb költeményköteteket hirdetünk előfizetéseket, — de a tudományos irodalom terén bizony igen szűk az aratás, a mi kétségbevonhatatlan jele annak, hogy a vetés is gyér volt.

Ép ez okból helyesen irunk cikkünk élére, hogy *irodalmi esemény*, — mert oly könyv fekszik előttünk, melyet örömmel, élvezettel lapozunk végig és melyre örömmel, lelkesedéssel hívjuk fel a nagy közönség figyelmét. *Marcell Henrik* nagy történelmi művéről: A *Legújabb kor történetéről* van szó. Már a mikor az első fizeteket kaptuk a nagyszabású munkából, akkor is megirtuk, hogy oly könyvvel szaporodik irodalmunk, melyre a külföld bármely országa is büszke, melyért akármely német is irigyünk lehetne. — *A Legújabb korral* éppen nincs seholye ily munka, mely a semleges álláspontot elfoglaló kritikus igazság-szeretetével mutatna rá azokra az időkre és eseményekre, melyek — bár a multak következményei — a mai államalakulásra döntő befolyással bírtak.

Az előttünk fekvő nagyszabású munka írója erre a nehéz és kényes feladatra vállalkozik. Díszetere legyen mondván, úgy oldta meg feladatát, mint a hogy azt a »H. József esztendő és kor« írójától vártuk. — Nehéz volt a munkája, mert korunk tartalmas történetéből szakavatott átírást kellett azon eseményeket és változásokat csoportosítani, melyek az emberiség és az egyes államok mai állapotának megteremtésére a legnagyobb, sőt döntő befolyással bírtak.

A legújabb kor története nyújtja hű képét annak, mint nőtte ki magát 1793-ból 1848, mint keletkezett az a mai napig eltartó forradalom, mely nélkül a mai liberalizmus csak festett bálvány lenne. A nemzeti öntudat mind jobban kidomorodik és egységre, függetlenségre törekednek a népek, — megszületik az olasz, a német egység. — keletkezik a tiszteletet parancsoló *független Magyarország*, melynek ma már irigyünk vannak, míg azelőtt csak kiaknázói akadtak. — Az újabb kor történetében ismerkedünk meg az újabb honalapító nemzedékek, *Schuberttel, Rossinival, Donkattal*, bennük és általuk emelkedünk oda, hogy ma modern ország vagyunk és hogy viszonyaink rendezésként mindenfelől.

Ezzel vizoltuk nagyjában azt, a mit Marcell munkája felölel. Csak még azt tesszük hozzá, hogy a könyvnek minden része vonzó, zamatos irályu és méltán sorakozik a legközelebbi történetek munkáihoz.

Hogy a kiállításról is mondjunk valamit, hát elég annyit megjegyeznünk, hogy *Révai István* a tartalomhoz méltó külső mezt advak a könyvnek, mely a kifogyhatatlan élvezet forrása mindazok számára, kik a hasznost a kellemessel egyesíteni tudják és akarják. A díszes mű ára, füzve 7 ft., diszkótésben 8 ft 50 kr.

Színház.

Jászai Mari vendégjátékai.

Mikor legutóbbi színi tudósításunkban a Jászai Mari első vendégjátékához értünk, kijelentettük, hogy letesszük a kritikai tollat és beállunk a kitűnő művésznő esodálói közé, meghódolva magas tökélyű művészeté előtt.

Valóban, a nemzeti színház ez utóéletlen tragikájában a magyar géniusz kelt ez idők körülra, hogy diadalmasan meghorodozza a színművészet lobogóját szerte e hazában mindenütt, hol magyar ajkon magyar sző zengedez és magyar szív hevül a szépjért, eszményiért.

Most sem irunk bíralatot a vendég művésznő játékáról. Bajos volna még abban is összehasonlítani tennünk, mikor volt művészetében legnagyobb? Akkor-e, amidőn *Medea* szerepében előbb a lány hízélgés, majd a visszafajzott és végül a kitörő, de közben megfeszített indulat hangján mondta: »Jázaon tanultam egy dalt«; vagy akkor, amikor mint *Elektra* sirt és könnyekre indította környezetét is Orzeszes hamvvedre fölött, hogy aztán hirtelen, a kitörő öröm valószínűs öröngésével kacagjon, ujongjon, tomboljon a holtak hitt, de életben levő fivér megismerése pillanatában; avagy végül tegnap este-e, amikor a vetélytársnője által véprádra hurcolt szerencsétlen skót kiralynd, Stuart Mária személyesítve, a büszkeségében és hiúságában megtört, megalázott nő tragikus sorsát annyit megkapó vonással állította elének?

Nagy ó bizonytal minden szerepében, miket művész lelkének alkotó erejével úgy testesít meg, ahogy alakjai a költő képzeletében élhettek. És az a frenetikus taps, mellyel a színpert zsufolóság megtöltő, szinte tomboló közönség minden felvonás után a lámpák elé hívja, a feléje dörgő éljen-kialtás soha sem adozott nemesebb művészetnek a Jászai Marié.

És a tündető tapsot virágadomány kíséerte minden este.

Az első estén a Zsoldos család és Hankiss Károlyné úrnők nyujtattak át a művésznőnek két szép virágkoszorút. Az Elektra előadás 1-ső és 2-ik felvonása közt szentesi tisztelői óriási babérkoszorút nyujtottak neki át, nemzeti színű szalagját el felirattal: »Jászai Elektra néka« — Szentesi tisztelői.

E remek koszorút egy küldöttség adta át a művésznőnek, amelynek szónoka, Bánfalvi Lajos, pár szóban tolmácsolta, hogy szentesi tisztelői, meghódolva elragadó művészeté előtt, kinsénet nem rakhatnak ugyan lábaihoz, de őszinte, igaz szívvel, rajongó lelkesedéssel nyujtják neki a művészetet méltó jutalmul megillető hervadtatlan babért.

A művésznő meghatottan válaszolt, hogy a színész legfőbb jutalma az, ha telt ház előtt játszik és közönsége ezzel tanúsítja, hogy művészetét megértette. A szentesi közönség — ezt örömmel látja — érzékkel bír az ő művészeté iránt és így mindazt, ami figyelemmel színházlátogatásán kívül elhalmozza, csak ráadásnak tekint. Kijelentette egyttal, hogy bármikor, bármí jó célra, esztelg egy új színház alapja javára szükség volna közreműködésére, mindenkor örömmel jön el Szentesre.

Tegnap este aztán ismét lelkes ováció jutott a művésznő részül. Az egyetem ijtája köre ekkor nyujtott neki át egy gyönyörű virágkoszorút, melynek nehéz kétféher szalagját el felirattal: »A Csongrád megyei kör — Jászai Marina néka«.

Az ifjúság szónoka Szépe László joghallgató, a kör alelnöke volt és az ifjúság átható éljen-kialtással kíséerte rövid, lelkes beszédét.

Hogy a művésznővel együtt játszott színtársulati tagokról is megemlékezzünk: konstataljuk, hogy mindeniken észlelhető volt a telt ház és annak fellvillanyozó hatása, hogy egy művészlélekkel játszanak együtt és discsértükre legyen elég annyit mondanunk, miszerint helyüket elég derekasan meg is álltak.

Befagyott jelöltség.

Soha annyi komor, sok részt visszatartó, de annyi humoros epizódot sem ölelt fel választási hadjárat, mint a most lefolyt tápéi, amelyről ma már tudjuk, hogy — befagyott.

Lejátszódott a keretében két lovagi ügy; felszínre vetődött a Petrócy József politikai röpirata, mely valójában nem egyéb egy magáról megfélekedezett pap saját papi talárját beszennyező vádiratánál. És nyilvánvaló lett: milyen undorító módon csigázták fel hie velejű vén asszonyok rajongását egészen a forrontra, hogy kortestanyá vá súlyesszék alá a templomot, kortescélok szolgálatába szegődtessek az istentiszteletet.

Am, mint jeleztük, vídám epizódok nélkül sem szükkölködik ez a befagyott kortestahdárát és ezek egyikét, a függetlenségi Linek Lajos felléptének befagyását írja meg a »Szegedi Híradó« jóízű bonhomióiával a következőkben:

Egyszer csak megjött a hír a dróton, hogy a »tápéi kerület függetlenségi és 48-as pártja képviselőjelöltül Linek Lajos főhi földbirto kost kérte föl, aki a jelöltséget el is fogadta.«

Linek Lajos, a főhi földbirto kos, tulajdonosa annak a szőlőnek, amelynek egy régi, híres szüretjén Veresmarthy Mihály az örökbecsű »Főhi dal« című költeményét írta.

Ebből látható, hogy Linek Lajos, birto kossága mellett, voltaképp egy poézisre hajlandó lélek.

Azontúl pedig Linek Lajos volt az, aki négy év előtt a budapesti Szent-István napi nagy népnünnepet rendezte, amikor Blaha Lujzát ökrök által vontatott, csupa virág és festéssel dokorált szekéren kocsiháztatta meg.

Végül (ez aztán indikrét fecsegés) Linek Lajos az, ki a »Magyar Figaro« nevű pikáns újságba az illusztrációkat rajzolta. Mindebből aztán az tűnik ki, hogy a derek Linek voltaképp egy szeretreméltó, könnyű véru bohémé, akihez bizonyára közelebb áll egy barátságos vacsorázás, teli ezernyi bohóssággal, mint akármilyen komoly politikai szereplés.

És mind e mai napig csak sejtett titik előttem, miként jutott Linek a politikai szereplés gondolatához?

Gondylottam, egyszer Hentaller Lajos így szolt volna hozzá:

— Te Lajos, te annyi asszony-alakot karikatúrázol le abba a pikáns újságba, hogy bizonyosan ismerned kell a fajtájt nagyon. Gyere le velem Gyöngyösre, ott asszonyokortéseket kell szereznünk.

Linek hajlott a szép szóra. Lenn termett Gyöngyösön. Korteskedett az asszonyok között s amikor Hentaller a gyöngyösi mandátumot megkapta, Linek egész váratlanul arra ébredt fel, hogy ő tulajdonképp egy nagy politikus, sőt több, ő kitűnő diploma ta.

Etől az időtől fogva a politikai élelapokba kezdett karrikatúrákat rajzolni. De miután ezzel politikai nézeteit nem fejezhette ki kellő súlylyal, elhatározta, hogy török-szakad, honatyává lesz.

Ez elhatározás napjáig, egész életében soha nem számolt semmivel. Azt gondolta tehát, hogy a számadással foglalkozó agyressze még teljesen immunis minden bohókódó beavatkozástól: következképp ezen a téren, a számokkal való foglalkozás terén fejthet ki legtöbb erőt. Épp ezért a pénzügyi politikára szánta magát.

Rögtön fölkereste Molnár Józsiást s megkérdezte tőle, mi a pénzügyi politika?

— Többet bevenni, mint amennyit kiadni.

— Akkor bennem öntudatlanul szunnyadozik a finansier-geniel — kiáltotta s rohant Irányi Dánielhez, ahol beiratkozván az erkölcsnemésítő egyesületbe, kedvencévé vált az öreg úrnak.

Ily kertülő úton jutott, Irányi révén, a tápéi meghíváshoz.

Sietett le Szegedre.

Babó Emil összehívta a kerület korifeusait.

A tanácskozás alatt Linek egy pompás karcolatot rajzolt az értekezletről s aláírta: »Dorosmai Haluskák.«

A diadal különben kétségtelennek látszott.

A jelölt úr arca sugárzott s magasra szokent kedvvel ölelte keblére a polgártársakat. Ez történt hétfőn délután.

Este kellett volna kimenni a kerületbe a nagy akcióra.

A párt tüvé tette az egész Szegedet Linek után, de a követ-jelölt ír nem volt található sehol.

Főlkutattak minden vendéglőt, kávéházat, orfeumot: a követ ur nincs, nincs sehol.

Csak kedden reggel került elő dült arccal, szikrázó szemekkel.

— Felrobbantam a világot! — kiáltotta.

— Most már késő, — volt a kortések válasza. Az éjszakt elvesztettük, nem nyerhetünk. De hát miért nem jött elő este?

E kérdésre dült haraggal így válaszolt: — Bementem az államfogházba.

Kvaterkázunk. Este 9 óra után jutott eszembe, hogy ki kéne jönni. De már akkor nem bocsátott ki a fogházör. Azt hittem, én is államfogyói vagyok. A magas kőfalon se máshattam ki, mert akkor lelétek volna, mint egy szökevényyt. Csak reggelre derült ki a félreértés.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Máteffy Ferencz
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Nyíltér.

OSZKÁR kávéházában

ma, 14-én délelőtt 10 órakor

PILSENI SÖR

lesz csapolva.

Eladó ház.

Balázsovits Norbert főgimnás. tanárnak I. tized 226. számú, teljesen jó karban levő háza igen kedvező fizetési feltételek mellett eladó. — Értekezhetni a tulajdonossal I. t. 211. sz. a., a céhház mellett. 2—1

2114.tkv. 1892. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíró ság, mint teleklönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Polatsek Ferdinánd** végrehajthatónak **Mikecz Zsuzsánna Sarkadi Nagy István** végrehajthatást szenved elleni 220 frt tökékövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében, a szentesi kir. járásbíró ság területén levő, Szentes város és határában fekvő, a szentesi 372. stíjében A. f. 459. rsz. a. foglalt ház és udvarra o. ért. 1042 frtban a szentesi 14435 stíjívben A. f. 5088. rsz. a. foglalt 1⁹⁹⁹ hold alsórészi nádasra o. ért. 10 frt, — a szentesi 3779. stíjívben A. f. 3486. rsz. a. foglalt 1524. nszölő terü nagyhegyi szőlőre 310 frtban, végre a szentesi 2784. stíjívben A. f. 3488. rsz. a. foglalt 1524 nszölő terü nagyhegyi szőlőre o. ért. 302 frtban ezennel megállapított kiküáltási árban az árverést eirendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1892. évi augusztus hó 17-ik napján délelőtt 9 óra** kor ezen teleklönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron aló is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben, avagy az 1881. LX. t.c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadéképes értékpapírban letenni, avagy az 1881. LX. t.c. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, a kir. járásbíró ság tkv. hatóságánál, 1892. évi május hó 31-ik napján.

G A Á L, kir. járásbíró.

6095.1892. **Csongrádvármegye alispánjától.**

Hirdetmény.

Az 1890. évi I. t.c. 23. §-a alapján az 1892. évre a vármegyei számvevő ség által egybeállított utadó kivetési lajstromok az illető község közházánál folyó évi augusztus hó 15-től bezárólag ugyanezen hó 29-ig terjedő 15 napi közzsemlére kitétetnek, miről az összes adózók oly felhívással értesítettek, hogy ezen határidőn belül a hivatalos órák alatt a lajstromokat megtekinthetik s a sérelmesnek tartott kivetés ellen a vármegyei közigazgatási bizottságnál fölszólalhatnak.

Szentesen, 1892. évi augusztus hó 9-én.

Dr. Cicatricis Lajos,
h. alispán.

3—1

605.v. 1892. sz.

Árverési hirdetmény.

Alóírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíró ság 1892. évi 2291. számú végzése következtében dr. **Polatsek Albert** ügyvéd által képviselt **Götzl Irma** szegedi lakos javára **Götzl Jónás és neje** szentesi lakosok ellen 900 frt s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajthatást utján lefoglalt és 361 frt 40 kr-ra becsült házi bútórok és ruhaneműekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. jbiróság 4005.1892. számú végzése folytán 900 frt tökékövetelés, ennek 1891. évi július hó 30 napjától járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 48 frt 30 krban bírólag már megállapított költségek erejéig, Szentesen, alperesek lakásán leendő eszközkészítésre **1892. évi aug. hó 16 napjának délutáni 3 óra**ja határidőül kitezítetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1892. évi aug. hó 6-ik napján.

VÉGH SÁNDOR,
kir. jbirósági végrehajtó.

2830—2823. a. ú. 892.

Hirdetmény.

Melynélfogva közhírré tétetik, hogy az 1892. évre szoló hadmentességi-díj és a töké-kamat adó kivetési lajstromok Szentes város adóhivatalánál 1892. évi augusztus hó 8-ik napjától augusztus hó 15-ik napjáig, mindenki által leendő betekintés végett közzsemlére kitétetettek, figyelmeztetem mindazon adózókat kik a kivetésben meg nem nyugszanak, hogy a kivetés ellen netáni felszámolásaikat az 1883. évi 44. t.c. §-ai illetve az 1889. évi XXVII. t.c. 13. §-a értelmében és pedig:

a) azon adózók, kik az ezúttal kivetett adónemmel már a múlt évben is megrovattak, a lajstrom kitételének napjától;

b) azon adózók pedig, kik a most kivetett adónemmel a kivetés, avagy 1892. évben először rovattak meg a hadmentességi díj és illetve az adó-tartozásaiknak az adókönyvecskében történt bejegyzéstől számított 15 nap alatt a városi adóhivatalnál nyujtsák be, mert az ezen határidőn túl elkésve beadott felszámolások figyelembe vétetni nem fognak.

Szentes, 1892. augusztus 6.

Sulcz Károly,
adóügyi tanácsnok.

2—2

ÜZLET ÁTHELVEZÉS.

Már előre is jelezni bátorodom, hogy tisztelt vevőim kényelmére október hó végén

férfi-, női- s gyermekozipó, kalap és divatárú üzletemet az átellenben épült **Haris-féle ház** görög-templom melletti helyiségebe helyezem át.

Addig is az összes árúkat mélyen leszállított árban a leglekiismeretesebb kiszolgálás mellett árúsítom el.

További szives pártfogásért esedezik

teljes tisztelettel:
özv. Klein Augusztá.

Héjja Lajosnak

Egy fél cséplőgép-része előnyös feltételek mellett eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal. 3-2

Uj zsákok

használatra, jutányos díjtételek mellett adatnak ki a cséplés alkalmára

Weisz Bernatné

Is-ó tized 267. számú saját házánál.

Máriaczei Gyomorcsépek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgöngyös, bűzös lehelet, felfújság, savanyú felbőgös, hasmenés, gyomorerés, felesleges nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös, székülés.

Hatásos gyógyszernek bizonyult feljásánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél etellekkel és italokkal, gúliszák, májbajok és hámorhoioknál.

Említték bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utastással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi fővártár.

Török József gyógyszerháza

Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni!! Csak oly csépeket tessék előadni, melyeknek burkolatára zúd szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók

Kapható: Szentesen Várad: Lajos és Kun-Szent-Mártonban Szilárdi Károly és Remetey Dező gyógyszerész uraknál.

Feltűnően

kedvező eredmény. elgyengült férfienél, a cs. és kir. szabad. Potentátor alkalmazása által. Külsőleg észrevehetetlen, minden izgalom nélkül, ártalmatlan, kellemes gyógyulást biztosít. Előkefél orvos-tanárok és a meggyógyultak ezreinek meleg orvosi ajánlatai és köszönő iratai. Postai számlaküldés és csomagolás teljes díj-kráció mellett.

Altman Károly dr., Bécs, VII. Mariahilferstrasse 70.
20-1 Prospektusok kívánatra díjlanul és bérmentve küldetnek.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

— a —

MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ó cs. és kir. fensége

József főhercegy asztalán rendszeres italul szolgál.

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu * A borsak színét nem változtatja. Természetes ízét kellemessé teszi.

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer” előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbán a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyuvize.

Vegyelmezve

Dr. LENGYEL BÉLA

egyetemi tanár

úr által.

Ujanca a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési, emésztési és húgycső-szervek hurutos bántalmánál; hatásosan gyógyítja a Rnachitis, görvély, vese- és koszvény-bajok, epagy használható a tagok oszós bajainál, gyermekeknél meggátolja a túlságos gyomorsavanyúképződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szén-sav-tartalmánál fogva ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb itzell bír s borral használva igen nagy keletnek örvend. — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép úgy mint hazánkban, általában a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerházában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

ORSZÁGOS FŐRAKTÁR

ÉDESKUTY L.,

cs. és kir. és szerb kir. udvari ásvány-víz-szállítónál
BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

Epilepsia

(nehézkör)

viisszasés nélkül gyógyítható.

Ezerek bizonyítják a tudomány e csudálatos sikerét.

Kimerítő értesítési tudakozódások, mikhez válaszbelgy melléklendő, a következő címre kéretnek: 13-4

Office Sanitas, Páris
30, Fauburg Montmartre.

Ujdonságok

Tourista-ingek szövöttek, a legjobb anyagból, egyszínűek vagy csíkosak, széles kihajló gallérral és két mell-zsebbel, t e l j e s nagyságú, kitűnően készíve drbjá 1 frt 20 kr.

Selyem öv

1 mtr hosszú, 6 cmtr széles, ezüstözött kettős kigyócsattal, drbjá 50 kr.

Tourista-kalap nemezből, széles selyemszalaggal és tűzéssel, drbjá 2 frt.

Tourista-nyakkendő 3 drb. 1 frt.

Utánvétellel küldi:

STORCH EMIL,

Bécs, I. Salzgasse 117. szám.

Üzleti értesítés.

Van szerencsém a n. érd. közönség b. tudomására hozni, hogy a **Dósa Béla gyógyszerész úr házában levő, Robicsek-féle fűszerüzletet** átvettem és egyidejűleg ujonnan, gazdagon berendeztem.

Ehez képest üzletemben nem csupán mindenféle fűszer, (cukor, kávé, rizs, só stb.) hanem minden egyéb háztartási cikk, évdaszertű élelmiszerek, sajtok, szalámi, továbbá mindennemű italok, jégbehűtött palacksör, borok, szirmiai szilvórium, konyak és likőrök, kiválóan finomított amerikai petróleum stb. — mindenkor pontos kiszolgálásban, a legjutányosabb árban kaphatók.

Üzletemet a n. érd. közönség becses pártfogásába ajánlva
Szentesen, 1892. július hó

tisztelettel:

Schiller Hermann M.,
fűszer-kereskedő.

3-3

Üzletemben egy jó házból való fiú **tanoncúl** azonnal felvétetik.

Haszonbéri hirdetemény.

Gróf Károlyi Sándor úr ő nagy-méltósága **csere-szent-lászlói** (Nagy-Királyság) birtokából f. évi október hó 1-étől tíz évre, több bérletek mind kitünő minőségű szántóföldek vannak haszonbérbe kiadók, és pedig: 109¹⁰³/₁₆₀₀ hold, — 98⁹⁸ hold, — 98⁹⁸ hold, — 126⁹² hold, — 84 hold és hat 50 holdas részlet.

Esetleg ezen területek egy évi bérletre is kiadók szabad gazdálkodás mellett, vagyis 40%^o őszi, — 20%^o tavaszi és 40%^o-tól tengeri vethető, — a takarmány és szalma elhordható.

Továbbá jövő évi ápril 1-től, egy vagy több évre a **terehalmi legelő-kaszálókból** egy 431 és egy 500 holdas terület adatnak ki haszonbérbe.

Bővebb felvilágosítással az uradalmi **pénztárnok** szolgál **Kis-Királyság**on. U. p.: **Békés-Bánfalva.**

Hirdetemény.

Melynél fogva közhírré tétetik, hogy Szentes város ujonnan alkotott szervezési szabályrendelete értelmében 1892. évi augusztus hó 1-ső napjától kezdve az ártéri költségek kezelése a városi adóhivatalnál történik és nem a közpénztárnál, mint eddig történt.

Minél fogva felhívom az adózó közönséget, hogy 1892. évi augusztus hó 1-ső napjától kezdve az ártéri költségek előírása, azok fizetése és ezzel kapcsolatos egyéb ügyek elintézése végett a városi adóhivatalhoz forduljon.

Szentesen, 1892. évi jul. hó 30-án.

SULCZ KÁROLY,
adóügyi tanácsnok.

3-3

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság BUDAPESTEN.

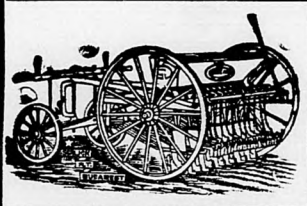
Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCZI-ÚT.

Városi iroda és raktár: PODMANICZKY-ÚTCA 14. — Flók-raktár KEREPESI-ÚT 77

Gőz- és járgánycséplő-készületek

18-12

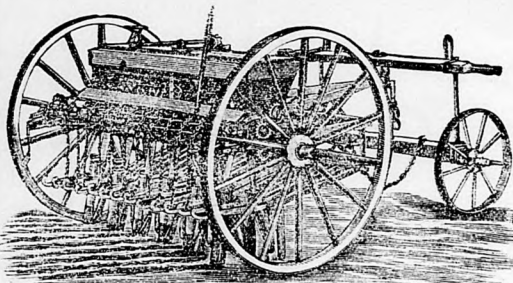
számos első díjakkal kitüntetett

szab. Schlick-féle 2 és 3 vasú ekék, mélyítő- és egytetemes aczél-ekék, eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egy vasú ekék. talajmívelő-eszközök, valamint

Schlick-féle szab. „HALADAS” sorbavetőgépek. Takarmánykészítő gépek, darálók, orlómalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kéveköti és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló-gépek, szállító mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak. Arjegyzekek ingyen és bérmentve.

Nicholson W. Fülöp és társai
új szabadalm. **SIMPLEX** sorvetőgépe meritőkerékkel.

Vezérképviselője: **Horváth és Herceg Budapest.**
A sárvári sorvetőgépversenyen 7 versenyző gép közül Nicholson W. Fülöp és társai **Simplex** sorvetőgépe a gép legjobb munkája, legcsekélyebb vonó erő szükséglete, legegyszerűbb kezelhetősége és szerkezetéért az **első díjat**: arany disz-oklevelet és a vetőgépek után nyert termésnél legnagyobb eredményért az első díjat, aranyérmét nyerte. **A Simplex vetőgép** pontos és szabályos vetése folytán a vetőmag 12-szerese termeltetett; a második díjat nyert gép vetése csak a vetőmag 8-szorosát eredményezte.

3-3

Raktár Szentesen Polatsek Ferdinándnál

a zsidó templommal szemben, a hol ezenkívül mindennemű gazdasági gép gyári áron és részletfizetésre is kapható.

Bükk- és tölgy-tűzifam

megérkezett és eredeti ölezésben a Tiszaparton, vagy házhoz szállitva a legjutányosabb áron kapható.

Akáczfával

pedig folyton szolgálhatok. **Sonnenfeld Sámuel.**

REGEDI

tisztán alkalkus

SAVANYÚVIZ,

a legjobb asztali és üdítő ital. Kítunónék bizonyult, köhögés, torokfájások, gyomor- és hólyag-katarusnál.

Prospektusok minden elő-résítő helyen, valamint a

RADEIN-I

fürdőigazgatóságánál,

STAJERORSZÁGBAN.

— Ügynokok kerestetnek —

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA

A „SZENTES és VIDEKE” KÖNYVNYOMDÁJA

FOLYÓIRATOK
KÖNYVEK
ZÁRTERLEGEK

KÖRLEVELEK
KERESKEDŐI
NYOMTATVÁNYOK

Névjegyek
közönséges — — 50 krtól
aranysegélyű — — 1 fittal
fejű 100 darab

Híresztelési
Egyezési kártyák
12 db-os kötetben

Menyegzői
Báti Meghívók, Tánczrendek

Diszokmányok
Szalag-aranyozás

Diszmunkák
több színnyomásban is

GYÁSZJELENTÉSEK

GYÁSZSZEGÉLYŰ
NEVJEGYEK

RAKTÁRON:
ÜGYVÉDI
NYOMTATVÁNYOK
KÖTELEZVÉNYEK
ADÓINTÓ-
C Z É D U L Á K
JUTÁNYOS ARBAN

S Z Á M L Á K
LEVÉLPAPIROK ÉS
BORTÉKOK
J E G Y Z É K E K
VONALOZOTT
ÜZLETKÖNYVEK
RENDELÉS SZERINT

„SZENTES és VIDEKE”

SZERKESZTŐSÉGE ES HIRLAPKIADÓHIVATALA
(SONNENFELD SÁMUEL UR HÁZÁBAN) I. T. 306. SZ.

ELŐFIZETÉSEKET ELFOGAD — HIRDETÉSEKET VALAMINT NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEKET
A LEGJUTÁNYOSABBAN SZÁMIT FEL.